

ської адвокатури стає незалежним від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб [1].

Таким чином, нове законодавство про адвокатуру змінює позицію і ставить в пріоритет верховенства права, а не закону і тим самим створює гарантії захисту прав і свобод людини від тиску з боку держави в усіх її проявах. Наразі в Україні відбувається розбудова інституту адвокатури шляхом діяльності самоврядної адвокатської організації і дій самих адвокатів. Таким чином Україна впевнено розвивається як гуманістична і демократична країна, створюючи і підтримуючи найкращі демократичні традиції свого народу.

Список використаних джерел:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 р. №5076-VI. Офіційний вісник України. 2012. № 62. Ст. 2509.
2. Про Засади державної політики України в галузі захисту прав людини: Постанова Верховної Ради України від 17.06.1999 р. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1999. № 53, ст. 303.

[URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/757-14#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/757-14#Text)

АДВОКАТСЬКА МОНОПОЛІЯ НА ПРЕДСТАВНИЦТВО В СУДАХ НА ПРИКЛАДІ БАРИСТЕРІВ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Коваль Ольга,

*кандидатка юридичних наук, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права*

*Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Адвокатська монополія на представництво в судах впроваджена з 2017 року. До сьогодні монополія не була скасована, хоча багато положень зазнало змін, а ще більше змін запропоновано.

Цікавим видається порівняння нашої монополії зі схожим явищем в Британській правовій системі. А саме існуванням там двох окремих категорій юристів: баристерів (англ. barrister) та соліситорів (англ. solicitor).

Саме баристерів називають адвокатами, в той час, як соліситор – це юрист-фахівець. Юрист – це кожен, хто може надати правову консультацію та має повну юридичну освіту. Таким чином, цей термін охоплює соліситорів, адвокатів та юридичних працівників [1].

Соліситор – це юрист, який надає юридичні консультації та представляє інтереси клієнтів у судах. Він займається діловими питаннями, контрактами, транспортуванням, заповітами, спадкуванням тощо. Тому соліситор працює з будь-якими юридичними питаннями, а також представляє клієнтів у судах.

Соліситори в Англії та Уельсі представлені Юридичним товариством Англії та Уельсу. Шотландські юристи представлені Юридичним товариством Шотландії.

Адвокат в Британії – це баристер, який спеціалізується на представництві клієнтів у «барах» (суди присяжних та вищих судах). Баристер має право розглядати всі категорії справ, хоча приймає їх від соліситора, але кримінальні провадження баристер веде самостійно. Схожий порядок нині діє в Україні. Кримінальне провадження ведуть виключно адвокати. У Великобританії діяльність адвокатів-баристерів регулюється Асоціацією адвокатів тієї ж юрисдикції, в якій вони є компетентними.

Зазвичай до баристерів звертаються юристи-соліситори, і само вони укладають контракти для надання юридичних консультацій у конкретній галузі, в якій той є спеціалістом, в інтересах клієнта, коли справа передається до суду. До цього моменту соліситор безпосередньо взаємодіє з клієнтом сам і сам укладає контракт про надання правової допомоги. Соліситор здійснює підготовчу роботу до розгляду справи, розслідування, консультації тощо. А якщо справа вимагає розгляду в суді, і якщо соліситор потребує спеціальної консультації, або не має повноважень на представництво в судах - він замовляє послуги адвоката-баристера. У цей момент адвокат виступає як адвокат клієнта, він представляє клієнта соліситора. Наприклад, адвокат діє відповідно до вказівок соліситора.

Адвоката можна відрізнити від соліситора за перукою і спеціальним халатом, який він вдягає на судові засідання [2].

І адвокати, і юристи мають пройти однакову підготовку: вони завершують бакалаврат з права, або здобувають інший ступінь і здають річний загальний професійний іспит або пишуть дипломну та вступають до аспірантури з права. Після цього соліситори проходять річний курс юридичної практики з дворічним контрактом на подальше навчання.

Баристери у Великій Британії це радше данина історії, від якої суспільство не бажає відмовлятися, адже соліситори майже урівнянні в статусі з баристерами.

Для отримання привілейований статус баристера потрібно виконати ряд вимог: мати вищу юридичну освіту, пройти трирічне стажування в одній з адвокатських корпорацій і скласти кваліфікаційні іспити. Саме з баристерів обирають суддів для вищих судів та генерала-аторнея.

Зараз соліситори можуть отримати «права аудиторії», що дає їм змогу представляти інтереси клієнтів у суді. Це означає, що соліситори тепер можуть виконувати багато функцій адвоката до певного моменту, хоча адвокати можуть працювати в суді значно вищого рівня, ніж їхні колеги-юристи [3].

Список використаних джерел:

1. Concept and Differences Between a Lawyer, a Solicitor, and a Barrister in the UK. URL: <https://www.hg.org/legal-articles/concept-and-differences-between-a-lawyer-a-solicitor-and-a-barrister-in-the-uk-18875> (дата звернення: 25.11.2021).

2. What is the difference between a barrister and solicitor?
URL: <https://www.brightknowledge.org/law/what-is-the-difference-between-a-barrister-and-solicitor> (дата звернення: 25.11.2021).
3. Difference Between Solicitor and Barrister.
URL: <https://www.Thelawyerportal.com/free-guides/difference-between-solicitor-and-barrister> (дата звернення: 25.11.2021).

УЧАСТЬ АДВОКАТА У ПРИМУСОВОМУ ВИКОНАННІ РІШЕНЬ У СПРАВАХ СПРОЩЕНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Фастовець Наталія,
*кандидатка наук з державного управління, доцентка,
доцентка кафедри приватного та публічного права
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Яницька Ольга,
*студентка групи МгП-21
Інституту права та сучасних технологій
Київського національного університету технологій та дизайну*

Згідно зі ст. 59 Конституції України[1] кожен має право на професійну правничу допомогу і є вільним у виборі захисника своїх прав. Правова допомога в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні реалізації захисту прав і свобод людини і громадянина. Участь адвоката у примусовому виконанні рішень у справах спрощеного провадження є важливою темою сьогодення. Особливістю справ спрощеного провадження є те, що представництво адвокатом у таких справах є не обов'язковим, оскільки існує дозвіл розглядати ці справи без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами. За таких умов важливо встановити засади, на яких діє адвокат.

Статтею 1 Закону України «Про виконавче провадження» від 02 червня 2016 р. № 1404-VIII виконавче провадження визначається як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), яка складається з дій компетентних органів і осіб, спрямованих на примусове виконання рішень[2].

Такі дії проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, Законом України «Про виконавче провадження», іншими законами та нормативно-правовими актами, а також рішеннями, які підлягають примусовому виконанню. Таким чином, сутність примусового виконання рішень у справах спрощеного провадження полягає у вчиненні компетентними органами та особами дій, спрямованих на виконання таких рішень [3].

Термін «примусовий» означає, що виконання рішень здійснюється за допомогою примусу через обов'язок виконати таке рішення [3].